

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 270

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 7 octombrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
32. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	1	5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 77 din 22 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	2-4	6-7
Decizia nr. 190 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	4-5	7-8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 39 și al art. 56 alin. 1 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Florica Rădița Raica, aparținând Grupului parlamentar Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat—civic-ecologist, trece de la Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice la Comisia pentru politică externă.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

București, 2 octombrie 1997.

Nr. 32.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 77****din 22 aprilie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursurilor declarate de Adam Doina (Dosarul nr. 67C/1996), Marcu Vasile (Dosarul nr. 68C/1996) și Nicolae Teodor (Dosarul nr. 83C/1996) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 aprilie 1997, concluziile părților și ale reprezentantului Ministerului Public fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 22 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Marcu Vasile în Dosarul nr. 3.646/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Prin decizia respectivă s-au respins ca vădit nefondate și excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicate de Marcu Vasile în același dosar și de Adam Doina și Nicolae Teodor în dosarele nr. 2.658/1995 și nr. 3.421/1995 ale instanței supreme. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Referitor la dispozițiile art. 330¹ din același cod, s-a reținut că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale, în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Marcu Vasile, Adam Doina și Nicolae Teodor.

Marcu Vasile critică decizia completului de fond pentru următoarele motive:

- soluționarea excepției făcându-se fără citarea părților, n-a avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, încălcându-se astfel dreptul său constituțional;
- dreptul procurorului general de a declara „oricând” recurs în anulare aduce atingere principiilor autorității lucrului judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești;
- soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate este nemotivată.

Adam Doina, prin recursul declarat, invocă următoarele motive:

- violarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, raportate la dispozițiile art. 23—26 din aceeași lege, art. 1 alin. (3), art. 20 și art. 145 alin. (2) din Constituție, întrucât completul de judecată a împărțit fără vreo justificare legală perioada de aplicare a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă în două subperioade, și anume: a) o subperioadă privind hotărârile pronunțate înainte de 26 iulie 1993, care au fost atacate cu recurs în anulare, și, în acest caz, textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neconstituțional; și b) hotărârile pronunțate după 26 iulie 1993, atacate cu recurs în anulare, pentru care textul își păstrează valabilitatea, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea soluției;
- interpretarea dată textului de lege este eronată, deoarece nu s-a sesizat că dispoziția privind introducerea recursului în anulare „oricând” încalcă principiul neretroactivității legii, reglementat de Constituție;
- s-a încălcat principiul egalității părților în proces, întrucât i s-a dat dreptul procurorului general să folosească în exclusivitate o cale de atac, deși la nici o fază din proces procurorul nu a fost prezent;
- la rezolvarea excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996, s-au încălcat o serie de convenții internaționale ratificate de România, și anume: Declarația Universală a Drepturilor Omului din anul 1948, pactele internaționale privind drepturile civile și economice ale omului, Convenția europeană a drepturilor omului;
- completul de judecată nu a sesizat că art. 330¹ din Codul de procedură civilă încalcă principiul autorității lucrului judecat și pe cel al stabilității hotărârilor judecătorești;

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

— prin art. 330 din Codul de procedură civilă s-a încălcat principiul justiției europene, denumit „al egalității armelor“, care reclamă o egalitate de drept procesual între Ministerul Public și celelalte părți litigante, pentru că, potrivit legii, numai procurorul general poate introduce recurs în anulare.

Prin recursul declarat, Niculae Teodor susține că decizia atacată este nelegală și netemeinică, pentru următoarele motive:

— în rezolvarea excepției de neconstituționalitate s-a încălcat regula fundamentală a oralității, publicității și contradictorialității, precum și prevederile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, la care România a aderat, regulă potrivit căreia „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil și în mod public“, și art. 21 din Constituție privind liberul acces la justiție;

— art. 330 din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece încalcă principiul de bază al procesului civil al disponibilității procesuale, pe care l-a invocat, dar nu s-a răspuns la acest motiv.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Critica privind soluționarea excepției de neconstituționalitate fără citarea părților, făcută de recurenții Marcu Vasile și Niculae Teodor, este neîntemeiată, deoarece excepția a fost rezolvată în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora, în cazul în care judecătorul-raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau încalcă prevederile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, completul de judecată poate să hotărască, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției fără citarea părților. Dreptul de apărare al părților în promovarea intereselor lor nu este încălcat cât timp acestea au posibilitatea atacării deciziei, astfel pronunțată, cu recurs, care se judecă întotdeauna cu citarea părților și în ședință publică. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 97 din 24 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996, și din Decizia nr. 77 din 25 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Motivul de recurs prin care se susține de către Marcu Vasile și Adam Doina că au fost încălcate principiile autorității lucrului judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești este, de asemenea, neîntemeiat, deoarece acestea nu sunt principii constituționale. Dar și în situația în care s-ar face abstracție de acest lucru, este de observat că hotărârile definitive și irevocabile pot fi atacate și pe alte căi, cum ar fi contestația în anulare și revizuirea.

Nici motivul privind nemotivarea deciziei de fond, invocat de Marcu Vasile, nu este întemeiat, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, astfel încât o prevedere legală nu poate fi constituțională în sine cauză și, neconstituțională în altă

cauză, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau la principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității textelor legale atacate din Codul de procedură civilă nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

De asemenea, nu este întemeiată nici critica făcută de recurenta Adam Doina, potrivit căreia exercitarea numai de către procurorul general a recursului în anulare aduce atingere principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii. Acest principiu privește egalitatea cetățenilor în fața legilor și autorităților publice și nu egalitatea de tratament juridic între cetățeni și autoritățile publice. Ministerul Public este o astfel de autoritate, care exercită atribuții și nu drepturi subiective, iar declararea de către Ministerul Public a recursului în anulare se justifică exclusiv pe un interes public privind respectarea principiului separației puterilor sau săvârșirea de către judecători a unei infracțiuni legate de hotărârile atacate pe această cale. În schimb, părțile, potrivit art. 41 și următoarele din Codul de procedură civilă, urmăresc realizarea unui drept subiectiv. Competența Ministerului Public nu încalcă principiul egalității cetățenilor și dreptul părților la un proces echitabil, deoarece, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, aceasta nu implică necesitatea garantării pentru părțile dintr-un proces a accesului la toate căile extraordinare de atac.

Pentru aceleași considerente nu poate fi primit nici motivul de recurs invocat de Niculae Teodor, referitor la încălcarea principiului disponibilității procesuale.

De asemenea, este neîntemeiată și critica făcută de recurenții Adam Doina și Niculae Teodor, în sensul că prevederile atacate sub aspectul constituționalității ar încălca art. 20 din legea fundamentală, art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și principiul „egalității armelor“. Dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost examinate și în raport cu reglementările internaționale invocate, iar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, modificată prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, pe care se întemeiază decizia recurată, a reținut că textele criticate sub aspectul constituționalității nu contravin acestor prevederi.

În legătură cu art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată însă că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, accesul la instanță rămâne liber și obiectiv.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge recursul declarat de Marcu Vasile împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

2. Admite recursurile declarate de Adam Doina, Marcu Vasile și Niculae Teodor privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996, în sensul că respinge excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind lipsite de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190*)

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul-întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.200/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanti Piusi Gheorghe și Piusi Elena.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește doar art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor titlului II din Constituție, deoarece „recursul în anulare se putea declara oricând“, astfel încât „s-a încălcat ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor“. De asemenea, se consideră că „dându-se posibilitatea declanșării oricând a recursului în anulare, Ministerul Public își încalcă rolul și menirea pentru care a fost creat, contravenind dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Constituția României, și anume de a apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330² și art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare poate fi declarat de către

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Piusi Gheorghe și Piusi Elena în Dosarul nr. 3.200/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 193*)

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.251/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul reclamant Savancea Mike.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor constituționale, deoarece „prevăd o

Ministerul Public numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

cale de atac împotriva unor sentințe definitive și irevocabile, fără a fi prevăzut vreun termen“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de proce-

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Savancea Mike în Dosarul nr. 3.251/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195*)

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

dură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare poate fi declarat de către Ministerul Public numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.406/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Nuțescu Eugenia.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și ale art. 16 alin. (1)

din Constituție, deoarece „recursul în anulare se poate declara oricând“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe asupra excepției invocate, fiind legal sesizată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Nuțescu Eugenia în Dosarul nr. 3.406/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196*) din 4 iunie 1997

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³
și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.253/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Stănescu Olga.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta se referă și la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 20 alin. (2) și ale art. 21 alin. (2) din Constituție, deoarece „au creat o

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel recursul în anulare nu poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

cale specială de atac — recursul în anulare — numai la dispoziția procurorului general prin excluderea justițiabililor“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie

1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Stănescu Olga în Dosarul nr. 3.253/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.